

Kirash

Kirash verloor zijn huis omdat zijn mens naar een verpleeghuis moest verhuizen. We leerden Kirash kennen als een prototypische Afghaan, altijd in voor een Afghanengrap –lekker niet komen als ze je roepen en met opgeheven hoofd en met een achteloze staartzwaai lekker wegrennen.

Rating: Not Rated Yet

[Ask a question about this product](#)

Description

Het is toch ontzettend leuk als mensen zich dan op gaan winden en nog harder gaan roepen dat je terug moet komen. Dat had je natuurlijk de eerste keer al gehoorddomme lui.

Toen belde er een bijzonder aardige meneer, die al eerder een Afghaan had gehad. Uit het gesprek bleek dat hij "gewoon" een Afghaan wilde en niet een speciale voorkeur had, niet voor geslacht, niet voor kleur, niet voor leeftijd. Hij wilde liever samen met zijn vrouw de honden bezoeken en dan zou hij wel zien bij welke hond de vonk oversloeg. En daar zit natuurlijk wel wat in, dus werd er een bezoek georganiseerd. Deze mensen waren niet van de lange termijn en vroegen of ze misschien de volgende dag al konden komen. Dat kon. Een kleinkind was mee gekomen en die wist al na heel korte tijd dat Kirash, die eigenlijk gewoon Falan heet, hùn hond was. Er werd een wandeling ondernomen en het was inderdaad duidelijk: Falan gaat mee naar huis.

Intussen hebben we Falan al een keer in Kootwijk getroffen. Hij had een beetje pech, want het werd, ondanks de sussende geluiden van de weersvoorspellers, toch echt heel erg warm op het zand. Falan heeft nog niet zo'n enorm uithoudingsvermogen, dus dan is een wandeling van twee uur wel een beproeving. We zagen tijdens de wandeling een variant op het spelletje uit Drachtstercompagnie: je loopt een heuvel op, dan verschuil je je half achter de bosjes en dan wacht je tot je mensen je naam roepen. Dan trek je je nog verder terug in de bosjes, zodat je mensen, of in ieder geval je vader, zich genoodzaakt ziet je te komen halen. En als hij dan bijna boven is dan kom je weer tevoorschijn. Als je medelijden met hem hebt, laat je je even over je kop aaien en anders sprint je er met grote snelheid vandoor.

Falan, we hopen dat je vaak zult komen wandelen en dat je dan je moeder niet weer een hartverzakking bezorgt door op het laatste moment nog even uitgebreid in de schaduw te gaan uitrusten in plaats van mee te lopen naar de auto!